UITSPRAAK 15-024

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van [naam], appellant

tegen [naam], verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Op 27 januari 2015 is de beoordeling voor de onderwijseenheid Master Thesis Public International Law, specialisatie Humanitarian & Human Rights Law (hierna: de Master Thesis) bekend gemaakt.

Bij brief van 16 februari 2015, ingekomen op 26 februari 2015, heeft appellant tegen dit besluit administratief beroep ingesteld.

Door appellant wordt - kort weergegeven - aangevoerd dat verweerder slechts aangaf dat haar taalgebruik slecht te volgen is en dat zij onvoldoende aandacht heeft besteed aan het Weens Verdragenverdrag. Appellant heeft twee concepten ingeleverd, op 11 juli 2014 en 23 december 2014. Daarvoor had zij al verschillende scriptievoorstellen ingeleverd. Verweerder heeft volgens appellant geen opmerkingen over het taalgebruik gemaakt en ook niet geadviseerd om het werk (grondig) te herzien. Integendeel, verweerder richtte zich onder meer op woordkeuze. Dit commentaar heeft appellant verwerkt in de eindversie. Ook heeft zij de moeite genomen om lange zinnen in stukken te delen. Appellant heeft veel schrijfervaring en ook twee boeken gepubliceerd bij Routledge respectievelijk Edward Elgar Publishing.

Naar aanleiding van commentaar over het Weens Verdragenverdrag heeft appellant een stuk toegevoegd, zodat zij verrast was te horen dat deze sectie de belangrijkste component van haar scriptie had moeten vormen. Appellant heeft een onderwerp gekozen waarover nog niet veel was geschreven en veel eigen onderzoek gedaan. Gemiddeld heeft appellant een score ‘8’ behaald, behalve voor de Master Thesis. De behaalde score voor de Master Thesis, ‘6,5’ haalt haar gemiddelde significant naar beneden. Appellant verzoekt om een derde

Secretariaat: Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
Telefoon 071 527 81 18
Fax 071 527 45 67

beoordelaar, of de gelegenheid haar scriptie te herschrijven. Zij wil graag gaan promoveren en dan is de behaalde gemiddelde score van belang.

Op 20 maart 2015 is een verweerschrift ingediend. Hierin geeft verweerder aan dat zij op 15 mei 2014 en 16 juni 2014 een scriptievoorstel met appellant heeft besproken. Ook heeft zij op 6 juni 2014 de tweede versie van het scriptievoorstel becommentarieerd. Tevens heeft zij aangegeven bereid te zijn in september 2014 commentaar te geven op een eerste versie van de scriptie. Pas eind december 2014 hoorde verweerder opnieuw van appellant, waarbij zij een groot deel van de voorlopige versie ontving voor commentaar. Op 6 januari 2015 heeft zij deze versie, voorzien van commentaar, teruggestuurd naar appellant. Op 9 januari 2015 heeft appellant de eindversie ingeleverd. Zowel verweerder als de tweede lezer zijn van mening dat dit werk beoordeeld dient te worden met een '6,5'.

Op 20 maart 2015 geeft appellant aan dat zij wegens verblijf in Sydney, Australië, niet op de zitting aanwezig kan zijn. Zij vraagt of zij via Skype kan deelnemen aan de zitting. Dit verzoek is op 23 maart 2015 door de voorzitter van het College afgewezen.

Het beroep is behandeld op 25 maart 2015 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellant is, met bericht van verhindering, niet verschenen. Namens verweerder is [naam], verschenen.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 26 februari 2015 door het College ontvangen brief van 16 februari 2015 heeft appellant tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 27 januari 2015, waarbij de beoordeling van de Master Thesis is vastgesteld. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het beroep richt zich tegen het besluit van 27 januari 2015, waarbij de beoordeling van de onderwijseenheid Master Thesis is vastgesteld.

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Ter zitting geeft de gemachtigde van verweerder (hierna: verweerder) aan dat hij de scriptie ook heeft bekeken, en daarbij gebruik heeft gemaakt van het (Nederlandstalige) evaluatieformulier voor de beoordeling van scripties. Zijn beoordeling heeft tot hetzelfde cijfer als van de scriptiebegeleider en tweede lezer geleid. Naar zijn mening heeft appellant te weinig tijd genomen om de kritiek te verwerken in haar eindversie, ofschoon naar zijn mening al in juni 2014 in de grond dezelfde kritiek werd gegeven. Ten slotte merkt verweerder op dat niet gebruikelijk is dat een indicatie voor een beoordeling wordt gegeven. Als dit van belang was voor appellant had zij dit moeten aangeven bij de scriptiebegeleider.

Zoals het College reeds meermalen heeft overwogen, behoort het vaststellen van de beoordeling en van de beoordelingsnormen van onderwijseenheden tot de exclusieve bevoegdheid van de examinator. Het College is in geschillen daarover derhalve niet bevoegd tot een herbeoordeling van het cijfer. Het is immers niet aan het College te beoordelen of een student over de benodigde kennis en vaardigheden beschikt om een onderwijseenheid met goed gevolg af te ronden. Overigens stelt het College vast dat de scriptie in het kader van de beroepsprocedure door een derde examinator is beoordeeld. Ook door deze examinator is de onderwijseenheid beoordeeld met het cijfer ‘6,5’.

Appellant stelt in haar beroepschrift dat de eerste beoordelaar eerder slechts beperkte kritiek had op de eerste scriptieversie, zodat zij rauwelijks overvallen is door de kritiek op de eindversie. Het College overweegt dat appellant zelf in haar beroepschrift aangeeft dat er kritiek op de woordkeuze was en later op het taalgebruik. De opmerkingen van de eerste beoordelaar bij de eerste scriptieversie van 6 januari 2015 en de kritiek van 27 januari 2015 komen evenwel overeen . Het College volgt appellant derhalve niet in de stelling dat de kritiek van 27 januari 2015 nieuw voor haar was. Daarbij komt dat appellant slechts enkele dagen heeft genomen om de feedback die zij op 6 januari 2015 ontving, te verwerken in de eindversie die zij op 9 januari 2015 inleverde. Het College kan zich niet aan de indruk onttrekken dat indien appellant meer tijd voor het

verwerken van de feedback had genomen, zij wellicht een hoger cijfer had behaald. De gevolgen hiervan komen voor rekening en risico van appellant.

Voorts stelt appellant dat verweerder haar had dienen te waarschuwen dat haar scriptie geen ruime voldoende zou worden. Het College stelt vast dat het niet gebruikelijk is dat een indicatie van een beoordeling wordt gegeven. Uit de stukken blijkt niet dat appellant tevoren heeft aangegeven dat het cijfer voor de onderwijseenheid van belang was voor een mogelijke promotie.

Gezien het voorgaande heeft appellant op adequate wijze begeleiding ontvangen en is de beoordeling van de onderwijseenheid correct en op goede gronden heeft plaatsgevonden.

Nu het College niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

4. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ongegrond**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon, (voorzitter), dr. H.W. Sneller, prof.dr. E.P. Bos, dr. A.M. Rademaker en S.A. van der Velde LLB (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. A. van Ingen Scholten.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. A. van Ingen Scholten,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: